

Podstatou každého zdravého **duchovního hnutí** je zaměření na srdce našeho nebeského Otce, který se nemůže dívat, jak lidé žijí chudé či přímo prázdné životy a v konečném důsledku jdou do věčné záhuby, odkud není návratu. Upřímné a hluboké poznávání Božího srdce se stává motorem proměny. Na prvním místě **proměny našich POSTOJŮ!** (O svém postoji rozhodujeme každý z nás osobně! Můj postoj nezmění nikdo jiný, než já sám. Ani tvůj postoj nezmění nikdo jiný, než ty sám/sama.)

a)

Především jde o **naš postoj k Pánu Ježíši**. Ježíše trápí stav našeho národa a Ježíš už pracuje v našich lidech, kteří hynou.

b)

Z poznání Božího srdce plyne i proměna mého **postoje ke mně**. Tady přichází pokorné a zavazující poznání, že jsem vzácný Boží syn, kterého Pán Ježíš z věčné záhuby **vykoupil** za nejvyšší cenu! Jsem taky Jeho **vyslanec** – Pán Ježíš má pro mě svoje velké poslání a čeká, až se do toho pustím!

c)

Se zahleděním do Božího srdce přichází proměna mého **postoje k lidem tam venku**.

Začíná to hlubokým porozuměním, že lidé Ježíše opravdu potřebují. Zpočátku se proměna našeho postoje projeví zájmem a přirozeností. Brzy pak přechází v citlivé a přitom jasné a smělé sdílení živého Ježíše.

d)

Mnozí křesťané poznáváním Božího srdce prožijí zásadní proměnu svého **postoje ke hnutí** jako takovému. Především ve smyslu, že **myšlenka hnutí ze samotného Božího srdce pochází**. Následně přichází víra, že hnutí je možné i v naší době, v naší zemi!

„Království Nebes je podobné zrně hořčice, které člověk zasel na svém poli. Je sice menší

než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní byliny a je z něho strom, takže přilétají nebeští ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ (Matouš 13:31–32)

Pověděl jim jiné podobenství: „Království Nebes je podobné kvasu, který žena vzala a skryla do tří měřic mouky, dokud to všechno nezkvasilo.“ (Matouš 13:33)

I když Pán Ježíš nepoužívá samotné slovo hnutí, **Jeho podobenství o hnutí jasně mluví**. A hlavně o něm mluví Ježíšova praxe a pak i praxe Jeho učedníků v mnoha dalších generacích, již zasáhli celý tehdy osídlený svět.

Z indických postřehů zmíněných posledně, mám ještě jednu velmi významnou zajímavost. Novými věřícími jsou v té jihovýchodní Asii povětšinou lidé, kteří nemají žádné křesťanské ani anti-křesťanské kořeny.

Když přijali Ježíše jako Zachránce a Pána svého života, pak pro ně platí, že **co si přečtou v Bibli, to je prostě pravda**. A Pán Bůh se k jejich důvěře a oddanosti přiznává! Jak tím, že kolem nich přicházejí k Ježíši i desítky dalších lidí, tak i různými mocnými činy. **Nikdo je totiž nenaučil pochybovat** o Božím aktivním působení! Proto se ve svých naléhavých modlitbách urputně dovolávají Božího zmocnění a pak Boží skutky vidí ve své běžné praxi. Oni **nevědí o ničem, co by Bůh nemohl udělat**.

Vnímat Ježíšovo nebo Otcovo srdce a být Mu blízko je **zdrojem vnitřní síly**, jakou jsme ještě nezažili. Připomíná mi to mladičkého Davida, hledí na Goliáše a nechápe: „Proč jste tomu neobřezanci už dávno nestáli hlavu, když tady takhle tupí Hospodina a Jeho lid?“ David se na něho dívá Božíma očima. „Ano, Goliáš je mnohokrát větší a silnější než já, ale proti Boží síle je zanedbatelně maličký a slabý...“ To je vliv blízkosti Otcova srdce, v níž David v té době dlouhodobě pobýval! A odrazilo se to nejen v jeho krásných žalmech, ale především v Davidových odvážných činech, které změnil život celého národa.

Chápeš, **já ty naše lidi tam venku neobrátím!** Snažíme se jim sloužit kvalitně

a relevantně. Nicméně ani nejlepší prezentace evangelia sama o sobě nikoho k Ježíši nepřivede! Ti lidé potřebují přímý dotek živého Ježíše. Potřebují, aby Ježíš otevřel jejich srdce – jako kdysi otevřel srdce Lydie ve Skutcích 16 a taky srdce mnoha dalších. Ježíš je připraven se takto dotýkat i našich lidí. Za těmito Jeho duchovními doteky stojí naše naléhavé a vytrvalé modlitby! Pokud znáš srdce svého nebeského Otce, nepřestaneš Ho žádat o věci, které Mu na srdci leží. A poznáním Jeho srdce se v nás samotných otevírá ochota **zaplatit jakoukoli cenu** (Jan 12:24–25). Pohled do Božího srdce dává odpověď na otázku, **proč to všechno vlastně děláme**. Neděláme to pro zvýšení počtu členů, ale proto, že jsme byli uchvázeni Otcovým srdcem! On nás posílá, abychom Jeho lásku předávali dalším.

A abychom to Boží srdce poznali, **potřebujeme setrávat v Božím slově**.

Pane Ježíši, připojuji se k modlitbě Tvého služebníka Mojžíše v Žalmu 90: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“ Tedy ať dny, které nám dáváš, maximálně využijeme pro Tvoji slávu a pro záchranu statisíců lidí v naší zemi. (Žalm 90:12)